Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 21. decembra 2021 *

„Odvolanie – Hospodárska a menová únia – Banková únia – Ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností (MRU) – Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB) – Postup riešenia krízových situácií uplatniteľný v prípade zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania určitého subjektu – Schválenie nástroja riešenia krízových situácií vo vzťahu k spoločnosti Banco Popular Español SA – Nástroj odpredaja obchodnej činnosti – Odpísanie a konverzia nástrojov vlastného kapitálu – Nariadenie (EÚ) č. 806/2014 – Článok 20 – Pojem ‚konečné ocenenie' – Dôsledky – Odmietnutie alebo neuskutočnenie konečného *ex post* ocenenia – Opravné prostriedky – Žaloba o neplatnosť"

Vo veci C-874/19 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ktoré 28. novembra 2019 podala:

Aeris Invest Sàrl, so sídlom v Luxemburgu (Luxembursko), v zastúpení: pôvodne R. Vallina Hoset a A. Sellés Marco, abogados, neskôr R. Vallina Hoset, E. Galán Burgos a M. Varela Suárez, abogados,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB), v zastúpení: J. King, L. Pogarcic Mataija a E. Muratori, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci F. Louis a G. Barthet, avocats, H.-G. Kamann a L. Hesse, Rechtsanwälte,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory A. Prechal, vykonávajúca funkciu predsedu tretej komory, sudcovia J. Passer, F. Biltgen, L. S. Rossi a N. Wahl (spravodajca),

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: M. Krausenböck, referentka,

* Jazyk konania: francúzština.

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. apríla 2021,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní z 8. júla 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojím odvolaním Aeris Invest Sàrl navrhuje zrušenie uznesenia Všeobecného súdu Európskej únie z 10. októbra 2019, Aeris Invest/SRB (T-599/18, neuverejnené, ďalej len „napadnuté uznesenie“, EU:T:2019:740), ktorým tento súd zamietol jej žalobu o neplatnosť údajného odmietnutia Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (SRB) vykonať konečné *ex post* ocenenie spoločnosti Banco Popular Español, SA (ďalej len „Banco Popular“), o ktorom bola informovaná listom zo 14. septembra 2018, ako neprípustnú.

Právny rámec

2 Podľa odôvodnenia 64 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1):

„Je dôležité, aby sa pri zlyhaní subjektu zaúčtovali straty. Ocenenie aktív a pasív zlyhávajúcich subjektov by malo vychádzať zo spravodlivých, obozretných a realistických predpokladov v okamihu, keď sa nasadzujú nástroje riešenia krízových situácií. Finančná situácia subjektu by však nemala ovplyvniť hodnotu pasív pri oceňovaní. V naliehavých prípadoch by malo byť možné, aby Jednotná rada vykonala rýchle ocenenie aktív alebo pasív zlyhávajúceho subjektu. Toto ocenenie by malo byť predbežné a malo by sa uplatňovať až do okamihu, keď sa vykoná nezávislé ocenenie.“

3 Nariadenie č. 806/2014 obsahuje článok 20 s názvom „Oceňovanie na účely riešenia krízovej situácie“, podľa ktorého:

„1. Jednotná rada pred prijatím rozhodnutia o opatrení na riešenie krízovej situácie alebo výkonom právomoci odpísať alebo právomoci vykonať konverziu relevantných kapitálových nástrojov zabezpečuje, aby osoba nezávislá od akéhokoľvek verejného orgánu, vrátane Jednotnej rady a vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií, a od dotknutého subjektu uskutočnila spravodlivé, obozretné a realistické ocenenie aktív a záväzkov subjektu uvedeného v článku 2.

2. S výhradou odseku 15 sa ocenenie pri splnení všetkých požiadaviek stanovených v odsekoch 1 a 4 až 9 považuje za konečné.

3. Ak nezávislé ocenenie v súlade s odsekom 1 nie je možné, Jednotná rada môže uskutočniť predbežné ocenenie aktív a záväzkov subjektu uvedeného v článku 2 v súlade s odsekom 10 tohto článku.

4. Cieľom oceňovania je posúdiť hodnotu aktív a záväzkov subjektu uvedeného v článku 2, ktorý spĺňa podmienky riešenia krízových situácií uvedené v článkoch 16 a 18.

5. Účelom oceňovania je:

a) podložiť informáciami určenie, či sú splnené podmienky na riešenie krízovej situácie alebo podmienky na odpísanie alebo konverziu kapitálových nástrojov;

b) ak sú splnené podmienky na riešenie krízovej situácie, podložiť informáciami rozhodnutie o primeranom opatrení na riešenie krízovej situácie, ktoré sa má prijať v súvislosti so subjektom uvedeným v článku 2;

c) ak sa uplatňuje právomoc odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje, podložiť informáciami rozhodnutie o rozsahu zrušenia nástrojov vlastníctva alebo zníženia podielov nástrojov vlastníctva vydaním nových nástrojov vlastníctva [alebo zriedenia ich hodnoty – *neoficiálny preklad*], ako aj o rozsahu odpísania alebo konverzie relevantných kapitálových nástrojov;

…

g) vo všetkých prípadoch zabezpečiť, aby sa akékoľvek straty aktív subjektu uvedeného v článku 2 plne zaúčtovali v okamihu uplatnenia nástrojov riešenia krízových situácií alebo výkonu právomoci odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje.

6. Bez toho, aby tým bol dotknutý rámec [Európskej ú]nie pre štátnu pomoc, sa ocenenie v prípade potreby zakladá na obozretných predpokladoch, okrem iného pokiaľ ide o miery zlyhania a závažnosti strát. Pri ocenení sa nepredpokladá, že by sa subjektu uvedenému v článku 2 v budúcnosti, od okamihu prijatia opatrenia na riešenie krízovej situácie alebo výkonu právomoci odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje, mohla poskytnúť akákoľvek mimoriadna verejná finančná podpora alebo núdzová pomoc centrálnej banky na zvýšenie likvidity alebo akákoľvek núdzová pomoc centrálnej banky na zvýšenie likvidity poskytnutá s neštandardnou zábezpekou, splatnosťou a podmienkami úrokových sadzieb. …

…

7. Oceňovanie dopĺňajú tieto informácie z účtovných kníh a záznamov subjektu uvedeného v článku 2:

a) aktualizovaná súvaha a správa o finančnej pozícii subjektu uvedeného v článku 2;

b) analýza a odhad účtovnej hodnoty aktív;

c) zoznam neuhradených súvahových a podsúvahových záväzkov vykázaných v účtovných knihách a záznamoch subjektu uvedeného v článku 2, pričom sa uvedie informácia o príslušných úveroch a hierarchii pohľadávok podľa článku 17.

…

9. Pri oceňovaní sa uvádza ďalšie rozdelenie veriteľov na triedy v súlade s hierarchiou pohľadávok podľa článku 17 a odhadované zaobchádzanie, ktoré by sa podľa očakávaní uplatňovalo na každú

triedu akcionárov a veriteľov v prípade, ak by sa subjekt uvedený v článku 2 zlikvidoval v rámci bežného konkurzného konania. Uvedený odhad nesmie ovplyvniť uplatňovanie pravidla ‚žiadny veriteľ sa nesmie dostať do nevýhodnejšieho postavenia' uvedeného v článku 15 ods. 1 písm. g).

10. Ak vzhľadom na naliehavosť okolností daného prípadu buď nie je možné splniť požiadavky stanovené v odsekoch 7 a 9, alebo sa uplatňuje odsek 3, vykoná sa predbežné ocenenie. Toto predbežné ocenenie spĺňa požiadavky stanovené v odseku 4 a v maximálne reálnej miere za daných okolností aj požiadavky stanovené v odsekoch 1, 7 a 9.

Predbežné oceňovanie uvedené v prvom pododseku zahŕňa rezervu na dodatočné straty spolu s primeraným odôvodnením.

11. Oceňovanie, ktoré nespĺňa všetky požiadavky stanovené v odsekoch 1 a 4 až 9, sa považuje za predbežné, až kým nezávislá osoba uvedená v odseku 1 nevykoná oceňovanie, ktoré je plne v súlade so všetkými požiadavkami stanovenými v uvedených odsekoch. Takéto konečné *ex post* ocenenie sa vykoná čo najskôr. Môže sa vykonať buď oddelene od ocenenia uvedeného v odsekoch 16, 17 a 18, alebo súčasne s uvedeným ocenením a rovnakou nezávislou osobou, ale musí byť od neho odlíšené.

Účelom konečného *ex post* ocenenia je:

a) zabezpečiť, aby sa akékoľvek straty aktív subjektu uvedeného v článku 2 plne zaúčtovali v účtovných knihách daného subjektu;

b) podložiť informáciami rozhodnutie odpísať [opätovne pripísať – *neoficiálny preklad*] pohľadávky veriteľov alebo zvýšiť hodnotu vyplatenej protihodnoty, a to v súlade s odsekom 12 tohto článku.

12. V prípade, že odhad čistej hodnoty aktív subjektu uvedeného v článku 2 na základe konečného *ex post* ocenenia je vyšší než odhad čistej hodnoty aktív daného subjektu na základe predbežného ocenenia, Jednotná rada môže od vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií požadovať, aby:

a) vykonal právomoc zvýšiť hodnotu nárokov veriteľov alebo vlastníkov relevantných kapitálových nástrojov, ktoré sa odpísali na základe nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov;

b) dal inštrukcie preklenovacej inštitúcii alebo subjektu pre správu aktív, aby v súvislosti s aktívami, právami alebo záväzkami vyplatili inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, ďalšiu protihodnotu alebo aby prípadne v súvislosti s nástrojmi vlastníctva takúto protihodnotu vyplatili vlastníkom týchto nástrojov vlastníctva.

13. Bez ohľadu na odsek 1 predbežné ocenenie vykonané v súlade s odsekmi 10 a 11 predstavuje pre Jednotnú radu platný základ pre prijatie rozhodnutia o opatreniach na riešenie krízových situácií vrátane žiadosti, aby vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií prevzali kontrolu nad zlyhávajúcou inštitúciou, alebo pre výkon právomocí odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje.

14. Jednotná rada zavedie a uplatňuje mechanizmy s cieľom zabezpečiť, aby bolo posúdenie uplatnenia nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov v súlade s článkom 27 a ocenenia

uvedeného v odsekoch 1 až 15 tohto článku založené na informáciách o aktívach a pasívach inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, ktoré musia byť v čo najväčšej miere aktuálne a komplexné.

15. Oceňovanie je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia o uplatňovaní nástroja riešenia krízových situácií alebo o vykonávaní právomoci riešiť krízové situácie, alebo rozhodnutia o vykonávaní právomoci odpísať alebo konvertovať kapitálové nástroje. Ocenenie samo o sebe nepodlieha samostatnému právu na opravný prostriedok, ale môže byť predmetom opravného prostriedku spolu s rozhodnutím Jednotnej rady.

16. Na účely posúdenia, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie v prípade, ak by inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši, bola subjektom bežného konkurzného konania, Jednotná rada zabezpečuje, aby oceňovanie vykonala nezávislá osoba uvedená v odseku 1 hneď po tom, ako sa vykoná opatrenie alebo opatrenia na riešenie krízovej situácie. Toto oceňovanie sa odlišuje od oceňovania vykonaného podľa odsekov 1 až 15.

17. Pri oceňovaní uvedenom v odseku 16 sa určuje:

a) ako by sa s akcionármi a veriteľmi alebo relevantnými systémami ochrany vkladov zaobchádzalo, ak by inštitúcia uvedená v článku 2, ktorej krízová situácia sa rieši a v súvislosti s ktorou sa vykonalo opatrenie alebo opatrenia na riešenie krízovej situácie, vstúpila do bežného konkurzného konania v čase, keď sa prijalo rozhodnutie o opatrení na riešenie krízových situácií;

b) ako sa s akcionármi a veriteľmi skutočne zaobchádzalo pri riešení krízovej situácie inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši; a

c) či existuje nejaký rozdiel medzi zaobchádzaním podľa písmena a) tohto odseku a zaobchádzaním podľa písmena b) tohto odseku.

…“

Okolnosti predchádzajúce sporu

4 Okolnosti predchádzajúce sporu boli uvedené v bodoch 1 až 23 napadnutého uznesenia a pre potreby tohto konania ich možno zhrnúť takto.

5 Odvolateľka Aeris Invest bola akcionárom spoločnosti Banco Popular, keď voči nej bolo prijaté rozhodnutie o riešení krízových situácií na základe nariadenia č. 806/2014.

6 Na účely prijatia rozhodnutia o riešení krízovej situácie sa pristúpilo k oceneniu spoločnosti Banco Popular podľa článku 20 nariadenia č. 806/2014. Na tento účel boli najprv vypracované dve správy.

7 Prvú správu (ďalej len „prvá správa o ocenení“) s dátumom 5. júna 2017 vypracovala SRB na základe článku 20 ods. 5 písm. a) tohto nariadenia a jej cieľom bolo poskytnúť údaje umožňujúce určiť, či boli splnené podmienky na uplatnenie postupu riešenia krízových situácií.

8 Druhá správa (ďalej len „druhá správa o ocenení“) s dátumom 6. júna 2017 bola vypracovaná nezávislým expertom podľa článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014. Cieľom tohto ocenenia bolo oceniť hodnotu aktív a pasív spoločnosti Banco Popular, poskytnúť odhad zaobchádzania s akcionármi a veriteľmi, ak by sa na Banco Popular vzťahovalo bežné konkurzné konanie, ako aj identifikovať informácie umožňujúce prijať rozhodnutie týkajúce sa akcií a nástrojov vlastníctva, ktoré sa majú previesť, a umožňujúce SRB definovať obchodné podmienky na účely nástroja odpredaja obchodnej činnosti.

9 Dňa 7. júna 2017 SRB prijala rozhodnutie SRB/EES/2017/08 o prijatí opatrenia na riešenie krízovej situácie v prípade banky Banco Popular (ďalej len „rozhodnutie o riešení krízovej situácie“). V ten istý deň Európska komisia prijala rozhodnutie (EÚ) 2017/1246, ktorým sa schvaľuje program riešenia krízových situácií banky Banco Popular Español SA (Ú. v. EÚ L 178, 2017, s. 15). V ten istý deň Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (fond pre nariadenú reštrukturalizáciu bankových inštitúcií, ďalej len „FROB“) prijal opatrenia potrebné na vykonanie rozhodnutia o riešení krízovej situácie.

10 Podľa znenia článku 5 ods. 1 rozhodnutia o riešení krízovej situácie:

„Nástroj riešenia krízovej situácie uplatňovaný na Banco Popular spočíva v odpredaji obchodnej činnosti podľa článku 24 nariadenia č. 806/2014 prevodom akcií na nadobúdateľa. Odpísanie a konverzia kapitálových nástrojov sa uskutoční ihneď pred uplatnením nástroja odpredaja obchodnej činnosti.“

11 Článok 6 rozhodnutia o riešení krízovej situácie, týkajúci sa odpísania kapitálových nástrojov a nástroja odpredaja obchodnej činnosti, obsahuje odsek 1, podľa ktorého SRB v podstate rozhodne:

„a) najprv odpísať nominálnu hodnotu základného imania spoločnosti Banco Popular vo výške 2 098 429 046 eur, čo bude viesť k zrušeniu 100 % akcií spoločnosti Banco Popular;

b) následne konvertovať celú hlavnú sumu nástrojov dodatočného kapitálu Tier 1 emitovaných spoločnosťou Banco Popular a v obehu ku dňu rozhodnutia o riešení krízovej situácie na novo emitované akcie spoločnosti Banco Popular, teda ‚nové akcie I‘;

c) následne odpísať nominálnu hodnotu ‚nových akcií I‘ na nulu, čo bude viesť k zrušeniu 100 % týchto ‚nových akcií I‘;

d) napokon konvertovať celú hlavnú sumu nástrojov kapitálu Tier 2 emitovaných spoločnosťou Banco Popular a v obehu ku dňu rozhodnutia o riešení krízovej situácie na novo emitované akcie spoločnosti Banco Popular, teda ‚nové akcie II‘.“

12 Podľa článku 6 ods. 3 rozhodnutia o riešení krízovej situácie sú tieto opatrenia týkajúce sa odpísania a konverzie založené na druhej správe o ocenení, ktoré potvrdzujú výsledky transparentného a otvoreného procesu predaja uskutočneného zo strany FROB.

13 V článku 6 ods. 5 rozhodnutia o riešení krízovej situácie SRB tiež nariadila, že „nové akcie II“ sa prevedú na Banco Santander SA nezaťažené a bez akýchkoľvek práv tretej osoby, výmenou za zaplatenie kúpnej ceny vo výške 1 eura, pričom sa spresnilo, že nadobúdateľ už súhlasil s prevodom.

14 Dňa 18. septembra 2017 podala odvolateľka na Všeobecný súd žalobu zapísanú do registra pod spisovou značkou T-628/17, ktorou sa domáhala zrušenia rozhodnutia o riešení krízovej situácie, ako aj rozhodnutia 2017/1246.

15 Dňa 4. mája 2018 odvolateľka predložila SRB žiadosť o prístup k dokumentom na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331), ktoré sa týkajú druhej správy o konečnom ocenení (ďalej len „konečné *ex post* ocenenie“), uvedenej v článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014, a konečnej správy nezávislého experta o ocenení, uvádzanej článkom 20 ods. 16 a 17 tohto posledného citovaného nariadenia, ktorej cieľom je určiť, či by sa s akcionármi a veriteľmi dotknutými nástrojom riešenia krízovej situácie spoločnosti Banco Popular zaobchádzalo lepšie, ak by táto inštitúcia bola subjektom bežného konkurzného konania (ďalej len „tretia správa o ocenení“).

16 Dňa 14. júna 2018 SRB dostala tretiu správu o ocenení.

17 Dňa 19. júna 2018 SRB odpovedala na žiadosť uvedenú v bode 15 tohto rozsudku, pričom na jednej strane uviedla, že dostala tretiu správu o ocenení a že pred jej uverejnením bude pripravená jej verzia, ktorá nebude dôverná, a na druhej strane, že nedisponuje konečným *ex post* ocenením.

18 Dňa 30. júla 2018 v rámci konania vo veci T-628/17 v odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania SRB uviedla, že nepripravuje *ex post* verziu prvej správy o ocenení a že po druhej správe o ocenení nebude nasledovať konečné *ex post* ocenenie, pričom spresnila, z akých dôvodov.

19 V tejto súvislosti SRB uviedla, že „vzhľadom na osobitosti prejednávaného prípadu [dospela] k záveru, že [konečné] *ex post* ocenenie neslúži žiadnemu praktickému účelu v rámci článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014 ani nevedie k rozhodnutiu o náhrade podľa článku 20 ods. 12 nariadenia č. 806/2014“. Uviedla, že konečné *ex post* ocenenie nemožno vyžadovať, ak nebolo spôsobilé dosiahnuť svoje ciele, a vysvetlila, z akých dôvodov to tak bolo v prejednávanej veci. Všeobecný súd túto odpoveď doručil odvolateľke 2. augusta 2018.

20 V ten istý deň SRB zaslala list nezávislému expertovi, ktorý bol formulovaný takto:

„Po dôkladnom preskúmaní právneho rámca sa SRB vzhľadom na okolnosti riešenia krízovej situácie spoločnosti Banco Popular domnieva, že nie je potrebné pripraviť konečné *ex post* ocenenie uvedené v článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014 najmä preto, že uskutočnenie takéhoto ocenenia nemôže mať vplyv na prevod spoločnosti Banco Popular na Banco Santander, ktorý stanovil trhovú cenu spoločnosti Banco Popular ako subjektu v rámci otvoreného, spravodlivého a transparentného postupu.“

21 Nasledujúci deň odvolateľka vyzvala SRB na základe článku 265 ZFEÚ, aby zabezpečila, že konečné *ex post* ocenenie spoločnosti Banco Popular, stanovené v článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014, vykoná nezávislá osoba.

22 Dňa 7. augusta 2018 SRB uverejnila oznámenie týkajúce sa jej „oznámenia… z 2. augusta 2018, ktoré sa týka jej predbežného rozhodnutia o tom, či je potrebné vyplatiť náhradu zainteresovaným stranám a veriteľom, pri ktorých sa zmenili opatrenia na riešenie krízových

situácií týkajúce sa Banco Popular…, a začatia procesu práva na vypočutie (SRB/EES/2018/132)“ (Ú. v. EÚ C 277 I, 2018, s. 1), pričom k tomuto oznámeniu pripojila tretiu správu o ocenení. Uvádza najmä toto:

„Z [tretej] správy o ocenení… vyplýva, že neexistuje žiadny rozdiel medzi skutočným zaobchádzaním s dotknutými zainteresovanými stranami a veriteľmi a zaobchádzaním v prípade, ak by inštitúcia k dátumu riešenia krízovej situácie bola subjektom bežného konkurzného konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti SRB v oznámení predbežne rozhodla, že… nie je potrebné vyplatiť náhradu dotknutými zainteresovaným stranám a veriteľom.

S cieľom prijať konečné rozhodnutie o potrebe vyplatenia náhrady SRB prostredníctvom oznámenia vyzýva dotknuté zainteresované strany a veriteľov, aby vyjadrili svoj záujem o uplatnenie práva na vypočutie v súvislosti s uvedeným predbežným rozhodnutím SRB, a to prostredníctvom konzultačného postupu…“

23 Dňa 10. septembra 2018 odvolateľka zaslala SRB žiadosť o prístup k dokumentom na základe nariadenia č. 1049/2001, ktorá sa týkala všetkej komunikácie medzi SRB a Komisiou týkajúcej sa konečného *ex post* ocenenia, najmä tej, ktorou Komisiu informovala o svojom rozhodnutí nepristúpiť k tomuto oceneniu, a prípadne komunikácie o žiadosti o jej schválenie, ako aj odpovedí Komisie s prípadným spresnením, či takéto povolenie bolo udelené.

24 Listom zo 14. septembra 2018 (ďalej len „sporný list“) SRB odpovedala na výzvu odvolateľky uvedenú v bode 21 tohto rozsudku a uviedla, že si želala informovať ju, že vzhľadom na osobitosti prejednávanej veci, konkrétne použitie nástroja odpredaja obchodnej činnosti na uskutočnenie prevodu akcií, sa domnievala, že *ex post* ocenenie neslúži žiadnemu praktickému účelu v rámci článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014 a nevedie k rozhodnutiu o náhrade uvedenému v článku 20 ods. 12 tohto nariadenia, a že konečné *ex post* ocenenie sa preto nevykoná. SRB pripomenula, že tento názor už vyjadrila v rámci konania vo veci T-628/17 a že odvolateľka o ňom už bola informovaná.

25 Dňa 28. septembra 2018 sa Banco Santander v nadväznosti na zlúčenie stala univerzálnou právnou nástupkyňou spoločnosti Banco Popular. V tomto rámci FROB udelil svoj súhlas s prevodom nových akcií spoločnosti Banco Popular vyplývajúcich z konverzie nástrojov kapitálu Tier 2 na spoločnosť Banco Santander.

26 Dňa 4. októbra 2018 SRB odpovedala na žiadosť uvedenú v bode 23 tohto rozsudku, ako aj na žiadosť o prístup k dokumentom zo 16. augusta 2018, ktoré sa týkali interných alebo prípravných dokumentov SRB súvisiacich s konečným *ex post* ocenením a komunikáciou medzi SRB a nezávislým expertom o tomto ocenení. Na jednej strane SRB odmietla prístup k interným dokumentom, ku komunikácii medzi ňou a Komisiou a k odpovediam Komisie týkajúcim sa konečného *ex post* ocenenia na základe článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1049/2001. Na druhej strane odvolateľke zaslala list, ktorý zaslala uvedenému expertovi 2. augusta 2018.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnuté uznesenie

27 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 5. októbra 2018 podala odvolateľka žalobu o neplatnosť sporného listu.

28 Napadnutým uznesením Všeobecný súd zamietol žalobu ako neprípustnú z dôvodu, že sporný list nepredstavuje napadnuteľný akt v zmysle článku 263 ZFEÚ.

29 V tejto súvislosti Všeobecný súd na úvod usúdil, že na účely určenia, či sporný list predstavuje takýto akt, keďže, ako to tvrdila odvolateľka, obsahuje rozhodnutie SRB nepristúpiť ku konečnému *ex post* oceneniu spoločnosti Banco Popular, je potrebné preskúmať, či toto rozhodnutie samo osebe vyvolalo záväzné právne účinky, ktoré by mohli ovplyvniť právne postavenie odvolateľky.

30 Všeobecný súd po tom, čo vysvetlil obsah článku 20 ods. 11 a 12 nariadenia č. 806/2014, uviedol, že konečné *ex post* ocenenie má dva ciele.

31 Pokiaľ ide o prvý cieľ uvedený v článku 20 ods. 11 písm. a) nariadenia č. 806/2014, ktorý smeruje k tomu, aby akákoľvek strata aktív subjektu uvedeného v článku 2 tohto nariadenia bola v plnom rozsahu zohľadnená v účtovníctve dotknutého subjektu, Všeobecný súd uviedol, že na základe uplatnenia rozhodnutia o riešení krízovej situácie, v nadväznosti na uplatnenie právomoci odpisovania a konverzie nástrojov vlastného kapitálu spoločnosti Banco Popular, boli všetky akcie spoločnosti Banco Popular prevedené na Banco Santander prostredníctvom nástroja odpredaja obchodnej činnosti. Z toho vyvodil, že Banco Santander mala povinnosť zabezpečiť, aby pri konsolidácii aktív a pasív spoločnosti Banco Popular bola v účtovníctve zohľadnená akákoľvek prípadná utrpená strata.

32 Pokiaľ ide o druhý cieľ, uvedený v článku 20 ods. 11 písm. b) nariadenia č. 806/2014, ktorý spočíva v poskytnutí údajov umožňujúcich rozhodnúť o opätovnom pripísaní pohľadávok alebo zvýšení hodnoty vyplatenej protihodnoty, Všeobecný súd zdôraznil, že toto ustanovenie sa má vykladať s prihliadnutím na článok 20 ods. 12 tohto nariadenia, podľa ktorého ak po konečnom *ex post* ocenení odhad vyplývajúci z tohto ocenenia je vyšší ako odhad vyplývajúci z predbežného ocenenia, SRB môže od vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií požadovať, aby zvýšil hodnotu nárokov veriteľov alebo vlastníkov relevantných kapitálových nástrojov, ktoré sa odpísali na základe nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov, alebo dať inštrukcie preklenovacej inštitúcii alebo subjektu pre správu aktív, aby inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, vyplatili ďalšiu protihodnotu.

33 Keďže toto posledné uvedené ustanovenie výslovne uvádza predpoklady, pri ktorých možno náhradu zvýšením hodnoty pohľadávok alebo vyplatením ďalšej protihodnoty poskytnúť v nadväznosti na konečné *ex post* ocenenie, a to len vtedy, ak je nástrojom riešenia krízovej situácie uplatneným na subjekt buď nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov stanovený v článku 27 nariadenia č. 806/2014, alebo nástroj preklenovacej inštitúcie uvedený v článku 25 tohto nariadenia, alebo nástroj oddelenia aktív uvedený v článku 26 uvedeného nariadenia, Všeobecný súd poznamenal, že tieto nástroje riešenia krízovej situácie neboli v danom prípade uplatnené, pretože nástroj riešenia krízovej situácie prijatý voči spoločnosti Banco Popular bol nástrojom odpredaja obchodnej činnosti uvedeným v článku 24 nariadenia č. 806/2014 a že uplatnenie tohto nástroja viedlo k predaju celej spoločnosti Banco Popular spoločnosti Banco Santander.

34 Všeobecný súd teda konštatoval, že nástroj odpredaja obchodnej činnosti uplatnený na Banco Popular nepatrí medzi prípady uvedené v článku 20 ods. 12 nariadenia č. 806/2014, v ktorých možno vyplatiť náhradu v nadväznosti na konečné *ex post* ocenenie, a okrem toho, že toto ustanovenie neumožňuje odškodnenie bývalých akcionárov a veriteľov subjektu, ktorého nástroje vlastného kapitálu boli úplne konvertované, odpísané a prevedené na tretiu osobu.

35 Všeobecný súd ďalej odmietol tvrdenie odvolateľky, podľa ktorého konečné *ex post* ocenenie priamo ovplyvňuje právne postavenie bývalých akcionárov spoločnosti Banco Popular, a ak by bol odhad trhovej hodnoty spoločnosti Banco Popular vyšší ako odhad vyplývajúci z druhej správy o ocenení, uvedení akcionári by mali právo na náhradu na základe článku 20 nariadenia č. 806/2014.

36 Domnieval sa, že týmto tvrdením odvolateľka v podstate tvrdila, že ak by sa uskutočnilo konečné *ex post* ocenenie spoločnosti Banco Popular, mohla by sa domáhať opätovného pripísania svojich pohľadávok alebo zvýšenia hodnoty protihodnoty zaplatenej spoločnosťou Banco Santander, a uviedol, že takéto tvrdenie nemôže uspieť, pretože v rámci riešenia krízovej situácie spoločnosti Banco Popular boli nástroje dodatočného vlastného kapitálu Tier 1 konvertované na akcie, úplne odpísané a zrušené, a nástroje kapitálu Tier 2 boli konvertované, odpísané a v celom rozsahu prevedené na spoločnosť Banco Santander. Z toho vyvodil záver, že bývalí akcionári spoločnosti Banco Popular stratili svoje postavenie akcionárov z dôvodu prijatia rozhodnutia o riešení krízovej situácie.

37 Keďže odvolateľka tvrdila vo svojej žalobe, že sporný list jej bránil v prístupe ku konečnému *ex post* oceneniu banky, „ktorej je akcionárom“, alebo vo svojej replike, že chcela dosiahnuť takéto ocenenie na účely uplatnenia svojich práv „ako akcionár spoločnosti Banco Popular“, Všeobecný súd jej teda odpovedal, že po uplatnení právomoci odpísania a konverzie nástrojov vlastného kapitálu spoločnosti Banco Popular a následne po prevode všetkých akcií vyplývajúcich z tohto uplatnenia na spoločnosť Banco Santander už nebola majiteľom nástrojov vlastného kapitálu, ktoré by mohli byť predmetom náhrady na základe článku 20 ods. 12 nariadenia č. 806/2014.

38 Na účely zamietnutia argumentácie odvolateľky Všeobecný súd spresnil, že treba rozlišovať medzi treťou správou o ocenení uvádzanou v článku 20 ods. 16 nariadenia č. 806/2014 a konečným *ex post* ocenením uvedeným v článku 20 ods. 11 tohto nariadenia, keďže cieľom tretej správy o ocenení je jednak určiť, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie v prípade, ak by inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši, bola subjektom bežného konkurzného konania, a jednak im prípadne poskytnúť náhradu. Všeobecný súd sa domnieval, že hoci odvolateľka má potenciálne právo na náhradu na základe tretej správy o ocenení, nemôže o túto žiadať na základe konečného *ex post* ocenenia.

39 Všeobecný súd teda rozhodol, že právna situácia odvolateľky nie je ovplyvnená konečným *ex post* ocenením spoločnosti Banco Popular a že rozhodnutie SRB nepristúpiť k tomuto oceneniu teda nevyvolalo záväzné právne účinky, ktoré by mohli ovplyvniť túto situáciu. V dôsledku toho podľa Všeobecného súdu sporný list nemôže byť napadnuteľným aktom v zmysle článku 263 ZFEÚ, keďže odvolateľka tvrdí, že uvedený list má takéto účinky z dôvodu, že obsahuje toto rozhodnutie.

40 Všeobecný súd napokon zamietol tvrdenie odvolateľky, podľa ktorého iba možnosť podať žalobu proti spornému listu jej zaručuje právo na účinnú súdnu ochranu, zaručené článkom 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), pretože hoci sa podľa judikatúry podmienka týkajúca sa záväzných právnych účinkov, ktoré môžu ovplyvniť záujmy žalobcu tým, že podstatným spôsobom menia jeho právne postavenie, má vykladať vo svetle zásady účinnej súdnej ochrany, takýto výklad nemôže viesť k vylúčeniu tejto podmienky, aby pritom neboli prekročené právomoci udelené Zmluvou súdom Únie.

Návrhy účastníkov konania

41 Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

– zrušil napadnuté uznesenie v rozsahu, v akom Všeobecný súd rozhodol o neprípustnosti jej žaloby,

– vrátil vec Všeobecnému súdu „na nové rozhodovanie o návrhoch [odvolateľky] na prvom stupni, pričom bude pri tomto rozhodovaní viazaný právnym názorom Súdneho dvora“, a

– rozhodol, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

42 SRB navrhuje, aby Súdny dvor:

– v prvom rade zamietol odvolanie ako neprípustné a v každom prípade ako nedôvodné,

– subsidiárne, vrátil vec na konanie pred Všeobecným súdom,

– ešte viac subsidiárne, v prípade rozhodovania vo veci samej, zamietol žalobu podanú v prvostupňovom konaní a

– uložil odvolateľke povinnosť nahradiť trovy tohto konania a konania pred Všeobecným súdom a subsidiárne rozhodol, že o trovách odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

O návrhu na opätovné začatie ústnej časti konania

43 Podaním doručeným do kancelárie Súdneho dvora 18. októbra 2021 odvolateľka navrhla, aby bolo nariadené opätovné začatie ústnej časti konania, pričom na podporu tohto návrhu tvrdila, že rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo 14. septembra 2021, Pintar a i. v. Slovinsko, prináša nové úvahy, ktoré účastníci konania neprediskutovali, pokiaľ ide o právo na účinný prostriedok nápravy v oblasti riešenia krízovej situácie bánk a právo na prístup k informáciám o riešení krízovej situácie, ktoré sú úzko spojené s článkami Charty uvádzanými v rámci tohto odvolania.

44 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor môže na základe článku 83 svojho rokovacieho poriadku kedykoľvek po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť o začatí alebo opätovnom začatí ústnej časti konania, najmä ak usúdi, že nemá dostatok informácií, alebo ak účastník konania uvedie po skončení tejto časti konania novú skutočnosť, ktorá môže mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie Súdneho dvora (rozsudok z 26. októbra 2016, Orange/Komisia, C-211/15 P, EU:C:2016:798, bod 10 a citovaná judikatúra).

45 V tomto prípade to tak nie je. Súdny dvor sa totiž po vypočutí generálnej advokátky domnieva, že má k dispozícii všetky informácie potrebné na rozhodnutie a že uvedený rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo 14. septembra 2021, Pintar a i. v. Slovinsko, nepredstavuje novú skutočnosť, ktorá by mohla mať rozhodujúci vplyv na jeho rozhodnutie v prejednávanej veci.

46 S ohľadom na vyššie uvedené úvahy sa Súdny dvor domnieva, že nie je potrebné nariadiť opätovné začatie ústnej časti konania.

O odvolaní

47 Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza štyri odvolacie dôvody. Prvým odvolacím dôvodom tvrdí, že Všeobecný súd v rozpore s článkom 47 Charty a článkom 20 nariadenia č. 806/2014 rozhodol, že jej žaloba je neprípustná, pretože sporný list má záväzné právne účinky, keďže samotné konečné *ex post* ocenenie má záväzné právne účinky, ktoré môžu ovplyvniť jej právne postavenie. Druhým odvolacím dôvodom tvrdí, že výklad tohto článku 20, ktorý podal Všeobecný súd, je nezlučiteľný s vlastníckym právom a v tom je v rozpore s článkom 17 Charty. Tretím odvolacím dôvodom uvádza, že Všeobecný súd porušil článok 20 ods. 11 písm. b) tohto nariadenia, keď uviedol, že po konečnom *ex post* ocenení by potenciálne nemala nárok na náhradu a že v dôsledku toho sporný list nemal záväzné účinky. Štvrtým odvolacím dôvodom tvrdí, že Všeobecný súd porušil článok 20 ods. 11 a 14 uvedeného nariadenia, ako aj článok 41 Charty tým, že odmietol priznať spornému listu záväzné účinky voči nej, pretože uvedený list jej bráni v prístupe k aktuálnym a úplným informáciám o účtovnej situácii subjektu, v ktorom vlastnila 3,45 % akcií.

O prípustnosti odvolania

48 Podľa SRB je odvolanie neprípustné vzhľadom na článok 169 ods. 2 rokovacieho poriadku, pretože presne neidentifikuje kritizované body odôvodnenia rozhodnutia Všeobecného súdu, ktorého zrušenie sa navrhuje, a presne neuvádza právne tvrdenia podporujúce tento návrh. Je tiež v rozpore s článkom 170 ods. 1 tohto nariadenia, keďže sa opiera o nové právne dôvody.

49 Túto argumentáciu nemožno akceptovať.

50 V prvom rade treba pripomenúť, že z článku 256 ZFEÚ a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ako aj z článku 168 ods. 1 písm. d) a článku 169 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora vyplýva, že odvolanie musí presne uviesť napádané časti rozsudku, ktorého zrušenie sa žiada, ako aj právne tvrdenia, ktoré konkrétnym spôsobom podporujú tento návrh. Predovšetkým sa v článku 169 ods. 2 uvedeného rokovacieho poriadku vyžaduje, aby sa v právnych dôvodoch a právnych tvrdeniach presne označili časti odôvodnenia rozhodnutia Všeobecného súdu, ktoré sa napádajú (rozsudok z 20. septembra 2016, Mallis a i./Komisia a ECB, C-105/15 P až C-109/15 P, EU:C:2016:702, body 33 a 34, ako aj citovaná judikatúra).

51 V prejednávanej veci treba po prvé konštatovať, že v súlade s článkom 169 ods. 2 rokovacieho poriadku sú v odvolaní identifikované sporné časti odôvodnenia napadnutého uznesenia buď výslovne, alebo prostredníctvom citácie, alebo prevzatím častí, ktoré sú v ňom uvedené, čo ich umožňuje identifikovať. Po druhé, ako vyplýva najmä z bodu 47 tohto rozsudku, odvolateľka uviedla dôvody a právne argumenty umožňujúce Súdnemu dvoru uskutočniť z právneho hľadiska jeho preskúmanie zákonnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. septembra 2016, Mallis a i./Komisia a ECB, C-105/15 P až C-109/15 P, EU:C:2016:702, bod 38). Po tretie odvolateľka v zhrnutí dôvodov odvolania a odvolacích návrhov výslovne navrhuje, aby Súdny dvor tak, ako mu to umožňuje článok 170 ods. 1 jeho rokovacieho poriadku, vyhovel návrhom, ktoré predložila v prvostupňovom konaní (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. novembra 2019, ECB/Trasta Komercbanka a i., C-663/17 P, C-665/17 P a C-669/17 P, EU:C:2019:923, bod 86).

52 V dôsledku toho na rozdiel od toho, čo tvrdí SRB, odvolanie spĺňa požiadavky stanovené v článku 169 ods. 2 rokovacieho poriadku.

53 Po druhé z článku 58 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že odvolacie dôvody musia byť založené na tvrdeniach vychádzajúcich z konania pred Všeobecným súdom. Okrem toho podľa článku 170 ods. 1 rokovacieho poriadku totiž odvolaním nemožno meniť predmet sporu pred Všeobecným súdom. Právomoc Súdneho dvora v odvolacom konaní je totiž obmedzená na posúdenie zákonného rozhodovania o žalobných dôvodoch prejednávaných v prvostupňovom konaní (uznesenie z 21. júla 2020, Abaco Energy a i./Komisia, C-436/19 P, neuverejnené, EU:C:2020:606, bod 37, ako aj citovaná judikatúra).

54 Na rozdiel od toho, čo tvrdí SRB, odvolateľka svojimi štyrmi odvolacími dôvodmi spochybňuje výklad alebo uplatnenie práva Únie Všeobecným súdom v tom zmysle, že sa domnieva, že konečné *ex post* ocenenie bolo povinné a že odmietnutie SRB vykonať toto ocenenie malo právne účinky tým, že zmenilo jej právne postavenie ako akcionára spoločnosti Banco Popular. Uvedené odvolacie dôvody preto nie sú novými odvolacími dôvodmi (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. júla 2016, Tomana a i./Rada a Komisia, C-330/15 P, neuverejnený, EU:C:2016:601, bod 35).

55 Odvolanie je teda prípustné.

O odvolacích dôvodoch

56 Odvolacie dôvody treba preskúmať v poradí, v akom ich odvolateľka predložila, a začať tak prvým odvolacím dôvodom.

Argumentácia účastníkov konania

57 Na podporu prvého odvolacieho dôvodu odvolateľka po prvé uvádza, že ako vyplýva z článku 20 ods. 15 nariadenia č. 806/2014, konečné *ex post* ocenenie je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia o riešení krízovej situácie. Z tohto dôvodu vyvoláva právne účinky a ovplyvňuje situáciu odvolateľky, pretože toto rozhodnutie úplne znehodnotilo akcie spoločnosti Banco Popular, ktorých majiteľom je odvolateľka. Navyše z článku 20 ods. 5 tohto nariadenia vyplýva, že akékoľvek oceňovanie vrátane konečného *ex post* ocenenia poskytuje údaje umožňujúce najprv určiť, či sú splnené podmienky na uplatnenie postupu riešenia krízových situácií, ďalej overiť, či sú splnené podmienky uplatniteľné na odpísanie alebo konverziu nástrojov vlastného kapitálu, ako aj napokon rozhodnúť o vhodných opatreniach na riešenie krízovej situácie, ktoré je potrebné prijať vo vzťahu k dotknutému subjektu. Odvolateľka sa teda domnieva, že okrem iných cieľov konečné *ex post* ocenenie slúži ako základ pre uvedené rozhodnutie a práve vo svetle jeho odôvodnenia sa toto rozhodnutie musí vykladať a uplatňovať, čo odvolateľka pred Všeobecným súdom uvádzala.

58 Po druhé z dôvodu dôsledkov spájajúcich sa s rozsudkom o neplatnosť, ak by Všeobecný súd zrušil sporný list, SRB by mala povinnosť dbať na to, aby sa konečné *ex post* ocenenie uskutočnilo v súlade s článkom 20 nariadenia č. 806/2014, potvrdzujúc, že uvedený list vyvoláva záväzné právne účinky.

59 Po tretie konečné *ex post* ocenenie nemožno oddeliť od rozhodnutia o riešení krízovej situácie jednak preto, lebo z ustálenej judikatúry vyplýva, že čiastočné zrušenie je možné len vtedy, ak časti, ktorých zrušenie sa navrhuje, sú oddeliteľné od ostatných častí aktu, a jednak preto, lebo z článku 20 ods. 15 nariadenia č. 806/2014 vyplýva, že samotné uvedené ocenenie nemôže byť predmetom samostatného opravného prostriedku.

60 Po štvrté článok 20 ods. 15 nariadenia č. 806/2014 neuvádza prípad situácie, v ktorej sa nevykonalo konečné *ex post* ocenenie a opravný prostriedok, ktorý treba uplatniť v súvislosti s rozhodnutím nedbať o to, aby také ocenenie bolo vykonané, nie je možné ľahko určiť. Skutočnosť, že toto ocenenie nebolo vykonané, teda nemôže byť vznesená v rámci žaloby smerujúcej k zrušeniu rozhodnutia o riešení krízovej situácie, pretože prijatie alebo neprijatie konečného *ex post* ocenenia je udalosťou, ku ktorej nevyhnutne dôjde po prijatí rozhodnutia o riešení krízovej situácie a prípadne po podaní žaloby o neplatnosť.

61 V prejednávanej veci odvolateľka tvrdí, že rozhodnutie o riešení krízovej situácie prijaté 7. júna 2017 bolo napadnuté na Všeobecnom súde v septembri 2017, ale SRB informovala Všeobecný súd a nezávislého experta až v auguste 2018, že konečné *ex post* ocenenie sa nevykoná. Z ustálenej judikatúry však vyplýva, že na udalosti, ktoré nastali po prijatí napadnutého aktu, sa nemožno odvolávať v rámci žaloby o neplatnosť, keďže zákonnosť uvedeného aktu sa musí posudzovať s prihliadnutím na informácie dostupné v čase prijatia tohto aktu.

62 Neexistenciu konečného *ex post* ocenenia teda v zásade nemožno napádať v rámci žaloby o neplatnosť smerujúcej proti rozhodnutiu o riešení krízovej situácie. V prípade neexistencie konečného *ex post* ocenenia je teda podanie žaloby proti napadnutému aktu, v prejednávanej veci spornému listu, jediným riešením zlučiteľným s právom na účinný prostriedok nápravy zakotveným v článku 47 Charty.

63 SRB spochybňuje tak prípustnosť prvého odvolacieho dôvodu na základe tých istých tvrdení, aké už boli uvedené na podporu neprípustnosti odvolania v celom rozsahu, ako aj jeho dôvodnosť.

Posúdenie Súdnym dvorom

64 Na úvod treba zamietnuť tvrdenia SRB týkajúce sa neprípustnosti prvého odvolacieho dôvodu z dôvodov už uvedených v bodoch 50 až 54 tohto rozsudku, pokiaľ ide o odvolanie v celom rozsahu, a to, že tento odvolací dôvod a tvrdenia uvedené na jeho podporu umožňujú identifikovať kritizované body odôvodnenia napadnutého uznesenia a ustanovenia článku 20 nariadenia č. 806/2014, ktoré Všeobecný súd porušil.

65 Pokiaľ ide o vec samu, treba konštatovať, že prvý odvolací dôvod sa v podstate skladá z dvoch častí. V prvom rade teda treba preskúmať prvú časť týkajúcu sa údajného porušenia článku 20 tohto nariadenia a následne sa prípadne zaoberať druhou časťou týkajúcou sa údajného porušenia článku 47 Charty.

66 Na úvod treba pripomenúť, že v prejednávanej veci vzhľadom na rýchle zhoršenie finančnej situácie spoločnosti Banco Popular, a najmä nedostatočnú hotovosť, SRB rozhodla, že vhodným nástrojom na riešenie krízovej situácie nie je záchrana pomocou vnútorných zdrojov, ktorá sa podľa nej ukázala ako nedostatočná, ale odpredaj obchodnej činnosti, ako je stanovený v článku 24 nariadenia č. 806/2014. Hoci SRB využila tento nástroj riešenia krízovej situácie, využila svoju právomoc odpísania a konverzie relevantných nástrojov vlastného kapitálu stanovenú v článku 21 nariadenia č. 806/2014.

67 Ako bolo uvedené v bodoch 7 a 8 tohto rozsudku, cieľom prvej správy o ocenení vypracovanej SRB bolo poskytnúť údaje umožňujúce určiť, či podmienky začatia postupu riešenia krízovej situácie boli splnené, zatiaľ čo druhá správa o ocenení vypracovaná nezávislým expertom určeným zo strany SRB mala odhadnúť hodnotu aktív a pasív spoločnosti Banco Popular, poskytnúť odhad zaobchádzania s akcionármi a veriteľmi, ak by Banco Popular bola subjektom bežného

konkurzného konania, ako aj identifikovať údaje jednak umožňujúce prijať rozhodnutie týkajúce sa akcií a nástrojov vlastníctva, ktoré sa majú previesť, a jednak umožňujúce SRB definovať obchodné podmienky na účely nástroja odpredaja obchodnej činnosti. Cieľom tretej správy o ocenení, ktorú tiež vypracoval nezávislý expert, bolo zistiť, či by sa s akcionármi a veriteľmi dotknutými nástrojom riešenia krízovej situácie spoločnosti Banco Popular zaobchádzalo lepšie, ak by táto inštitúcia bola subjektom bežného konkurzného konania.

68 SRB sa domnievala, že nebolo potrebné pripraviť *ex post* verziu prvej správy o ocenení ani sa riadiť druhou správou o konečnom *ex post* ocenení. SRB po tom, čo ju odvolateľka vyzvala, zopakovala túto analýzu v spornom liste.

69 Keďže odvolateľka v prvom rade tvrdí, že Všeobecný súd a SRB porušili článok 20 nariadenia č. 806/2014, treba pristúpiť k výkladu obsahu tohto ustanovenia z hľadiska odôvodnenia 64 uvedeného nariadenia.

70 Z tohto odôvodnenia 64 vyplýva, že je potrebné rozlišovať medzi ocenením aktív a pasív zlyhávajúcich subjektov, ktoré má predbežnú povahu, ako ho vykonáva SRB v naliehavých prípadoch, a ocenením vykonaným nezávisle, ktorým sa v zásade ukončí táto predbežná povaha.

71 Pokiaľ ide o druhy ocenenia, článok 20 ods. 11 a 16 nariadenia č. 806/2014 výslovne stanovuje dva, a to jednak ocenenie „vykonané podľa odsekov 1 až 15“ a jednak ocenenie „uvedené v odsekoch 16, 17 a 18“. Podľa článku 20 ods. 11 a 16 tieto ocenenia sú a musia zostať odlišné, pochádzajú od nezávislej osoby, ale môžu sa vykonať oddelene alebo súčasne a rovnakou nezávislou osobou.

72 Z toho vyplýva, že v prejednávanej veci tak prvá a druhá správa o ocenení, ako aj prípadné konečné *ex post* ocenenie patria k prvému typu ocenenia, pretože patria do pôsobnosti odsekov 1 až 15 článku 20 nariadenia č. 806/2014, zatiaľ čo tretia správa o ocenení, ktorá patrí pod odseky 16, 17 a 18 uvedeného článku, patrí k druhému typu ocenenia.

73 Je pravda, že existencia iného konečného ocenenia, než je konečné *ex post* ocenenie, ktoré zahŕňa pridanie výrazov „ex post“ k výrazom „konečné ocenenie“ v úvode odseku 11 článku 20 nariadenia č. 806/2014, na rozdiel od konečného ocenenia uskutočneného „*ex ante*“ môže mať vplyv na možnosť SRB odmietnuť vykonať konečné *ex post* ocenenie, pretože konečné ocenenie by už slúžilo ako základ pre rozhodnutie uplatniť nástroj riešenia krízovej situácie alebo uplatnenia právomoci odpísať alebo konvertovať kapitálové nástroje, a bolo by tak napadnuteľné prostredníctvom týchto rozhodnutí v súlade s článkom 20 ods. 15 nariadenia č. 806/2014.

74 Tento výklad podporuje aj článok 20 ods. 2 tohto nariadenia, podľa ktorého „ocenenie [sa] považuje za konečné“, ak s výhradou odseku 15 tohto článku 20, teda možnosti nepriamo napadnúť ocenenie prostredníctvom rozhodnutí uvedených v bode 73 tohto rozsudku, „[sú] splnen[é] všetk[y] požiadav[ky] stanoven[é] v odsekoch 1 a 4 až 9“. Medzi tieto požiadavky patrí v článku 20 ods. 1 uvedeného nariadenia požiadavka, aby ocenenie uskutočnila osoba nezávislá od kohokoľvek vrátane SRB a vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií, ako aj od dotknutého subjektu.

75 Treba mimochodom uviesť, že to má za následok, že nielenže prvá správa o ocenení vypracovaná SRB má skutočne predbežnú povahu, ale aj to, že aj keby SRB vypracovala *ex post* verziu tejto prvej správy, ako to požadovala odvolateľka, takáto verzia by nepredstavovala konečné ocenenie, keďže nebola vypracovaná nezávislou osobou. Ako uviedla generálna advokátka v bode 70 svojich

návrhov, vzhľadom na to, že v prejednávanej veci prvú správu o ocenení vypracovala SRB, niet pochýb o jej predbežnej povahe. V prejednávanej veci možno za „konečné ocenenie“ v zmysle článku 20 nariadenia č. 806/2014 považovať iba druhú správu o ocenení, ktorá spĺňa túto podmienku.

76 Bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o tejto poslednej otázke alebo o vývoji stanoviska SRB v tejto súvislosti, však treba zdôrazniť, že Všeobecný súd správne rozhodol, že za okolností prejednávanej veci by *ex post* ocenenie zostalo bez dôsledkov na právne postavenie odvolateľky, takže odmietnutie vykonať konečné *ex post* ocenenie, ktoré jej bolo oznámené, nemožno považovať za akt spôsobujúci jej ujmu, a teda nebolo napadnuteľným aktom v zmysle článku 263 ZFEÚ.

77 Treba totiž poznamenať, že odpoveď, ktorú SRB poskytla Všeobecnému súdu a ktorá sa týkala dôvodov, pre ktoré nezamýšľala uskutočniť konečné *ex post* ocenenie v prejednávanej veci, je založená na účeloch takéhoto ocenenia.

78 Hoci je pravda, ako tvrdí odvolateľka, že znenie úvodnej časti odseku 11 článku 20 nariadenia č. 806/2014 zrejme vyžaduje uskutočnenie konečného *ex post* ocenenia, ak má SRB k dispozícii len predbežné ocenenie, najmä z dôvodu použitia prítomného času oznamovacieho spôsobu vo výraze „sa vykoná“, ktorý má obvykle imperatívnu povahu [pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. marca 2020, X (Európsky zatykač – Dvojitá trestnosť), C-717/18, EU:C:2020:142, bod 20], a uvedenia výrazu „čo najskôr“, nič to nemení na tom, že Všeobecný súd dôvodne zdôraznil neexistenciu vplyvu opomenutia vypracovania takejto správy na právne postavenie odvolateľky, najmä vzhľadom na dva ciele konečného *ex post* ocenenia, ktoré sú uvedené v článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014.

79 V tejto súvislosti dôvod existencie článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014 vyjadrený v druhom pododseku tohto ustanovenia vyplýva z jeho dvoch špecifických cieľov, a to „zabezpečiť, aby sa akékoľvek straty aktív subjektu uvedeného v článku 2 plne zaúčtovali v účtovných knihách daného subjektu“ a „podložiť informáciami rozhodnutie odpísať [opätovne pripísať – *neoficiálny preklad*] pohľadávky veriteľov alebo zvýšiť hodnotu vyplatenej protihodnoty, a to v súlade s odsekom 12 [uvedeného] článku [20]“. Hoci znenie tohto druhého cieľa obsahuje dosť široký opis podmienok, ktoré musia viesť k uskutočneniu konečného *ex post* ocenenia, treba konštatovať, ako správne uviedol Všeobecný súd v napadnutom uznesení, že tento opis výslovne odkazuje na článok 20 ods. 12 uvedeného nariadenia, z ktorého vyplýva, že sa uplatňuje len na osobitné situácie, a to na situácie, v ktorých SRB použila nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, nástroj preklenovacej inštitúcie alebo subjektu pre správu aktív.

80 Vzhľadom na osobitosti prejednávanej veci vyhotovenie druhej správy o konečnom *ex post* ocenení, aj keby sa považovalo za povinné, by v každom prípade nezodpovedalo žiadnemu z týchto dvoch cieľov. Odvolateľka teda nepredložila nijaký dôkaz, ktorý by mohol preukázať, že cieľ uvedený v článku 20 ods. 11 druhom pododseku písm. a) nariadenia č. 806/2014 sa v prejednávanej veci uplatní. Cieľ uvedený pod písmenom b) tohto ustanovenia sa tiež neuplatní, pretože ako správne zdôraznil Všeobecný súd v bodoch 46 a 47 napadnutého uznesenia, nástrojom riešenia krízovej situácie, ktorý bol prijatý voči spoločnosti Banco Popular, je nástroj odpredaja obchodnej činnosti upravený v článku 24 nariadenia č. 806/2014.

81 Uplatnenie tohto nástroja odpredaja obchodnej činnosti však nepatrí medzi prípady uvedené v článku 20 ods. 12 tohto nariadenia, v ktorých možno vyplatiť náhradu v nadväznosti na konečné *ex post* ocenenie.

82 Napokon v prípade, o aký ide v prejednávanej veci, keď po druhej správe o ocenení nasleduje použitie nástroja odpredaja obchodnej činnosti, výsledok uvedený v tejto správe je v každom prípade potvrdený alebo vyvrátený predajnou cenou získanou po ukončení verejnej súťaže vedenej v súlade so zákonom. Primeraná cena teda jednoducho zodpovedá skutočnej trhovej cene, ako bola konštatovaná. Nástrojom odpredaja obchodnej činnosti sa tak *de facto* vykryštalizuje akákoľvek diskusia o potenciálnej hospodárskej hodnote aktív prevádzanej inštitúcie. V dôsledku toho prinajmenšom za okolností prejednávanej veci konečné *ex post* ocenenie mohlo len konštatovať túto trhovú hodnotu, takže jeho účinok vo vzťahu k odvolateľke sa ukázal ako nulový.

83 Odvolateľka namieta proti tomu, že konečné *ex post* ocenenie má za účel nielen dva dotknuté ciele, ale poskytuje, keďže ako akékoľvek ocenenie je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia, ktoré neskôr prijme SRB, údaje umožňujúce najprv určiť, či sú splnené podmienky na začatie postupu riešenia krízovej situácie, potom overiť, či existujú podmienky uplatniteľné na odpisovanie alebo konverziu nástrojov vlastného kapitálu, ako aj napokon rozhodnúť o vhodných opatreniach riešenia krízovej situácie, ktoré treba prijať vo vzťahu k dotknutému subjektu.

84 Žiadne z týchto tvrdení z hľadiska prípustnosti žaloby smerujúcej k zrušeniu sporného listu však nemôže vyvrátiť konštatovanie uvedené v bode 82 tohto rozsudku, ktoré sa týka trhovej ceny aktív spoločnosti Banco Popular, ktorá nemôže byť iná ako skutočná cena vyplývajúca z použitia nástroja odpredaja obchodnej činnosti.

85 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že prvá časť prvého odvolacieho dôvodu predloženého odvolateľkou na podporu jej odvolania, založená na údajnom porušení článku 20 nariadenia č. 806/2014 zo strany SRB, sa musí zamietnuť. Vzhľadom na skutočnosť, ako Všeobecný súd správne rozhodol, že sporný list v žiadnom prípade nepredstavuje napadnuteľný akt, odvolanie musí byť zamietnuté bez toho, aby bolo potrebné preskúmať druhú časť prvého odvolacieho dôvodu alebo ostatné odvolacie dôvody tohto odvolania.

O trovách

86 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

87 Keďže SRB navrhla, aby bola odvolateľke uložená povinnosť nahradiť trovy konania a odvolateľka vo svojich odvolacích dôvodoch nemala úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené zo strany SRB.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Aeris Invest Sàrl je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy